

det ærede Medlem for Københavns Amts Iste Valgkreds vilde gøre det til. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg har Beløbet fuldkommen specificeret. Paa disse Ud-kast staar der hver eneste Bagatel, som overhovedet kan tænkes opført. Man vil finde Poster paa under 100 Kr. Alt er ført op for hver Stue og hvert Rum og hver Gang i hele det gamle Domhus. Der staar nøjagtigt opført, hvad hver enkelt Ting koster. Man kan ikke faa noget smukkere og bedre Overslag end det, jeg her staar med i Haanden; noget grundigere har jeg aldrig set.

Saa sagde det ærede Medlem (Ellinger): Hvad nytter det, at Ministeren hele Tiden siger, at Kommunalbestyrelsen enstemmigt har vedtaget denne Overenskomst? Det juridisk fejlagtige deri hørte vi derimod ikke mere nogen Udtalelse om, efter at det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) havde oplyst, hvem der blandt andre havde været med til Udarbejdelsen af Overenskomsten. Men saa sagde det ærede Medlem: Det betyder ikke noget, hvad Københavns Kommunalbestyrelse siger. Jo, noget betyder det; det betyder, at Københavns Kommunalbestyrelse er enig i selve Hovedprincippet — hvad vi ogsaa hørte det ærede Medlem fra Kalundborg udtale — og ogsaa har set det igennem for den Bygnings Vedkommende, den skal opføre, Politibygningen, saaledes at den vel maa vide, at den er tilfredsstillende.

Naar det ærede Medlem (Ellinger) saa sagde, at jeg vilde søge at lægge Ansvaret fra mig, maa jeg paa det allerbestemteste protestere derimod. Jeg ønsker at tage det fulde og hele Ansvar for selve Planen. Den tekniske Udarbejdelse kan jeg naturligvis ikke tage Æren eller Rosen for, men jeg vil med Glæde tage Ansvaret for Tanken om at beholde det nuværende Domhus og opføre en ny Politibygning og Ansvaret for, at den Ordning, der derved tilvejebringes, vil være tilstrækkelig, baade som Forholdene er nu og for den Tid, vi kan se frem. Naturligvis kan København vokse, saa der bliver Pladsmangel, og maaske vilde det være fordelagtigst at erhverve nogle Ejendomme allerede nu, hvis man vilde være meget fremsynet; men det er absolut ingen Nødvendighed af Hensyn til det, vi lovgiver om i dette Øjeblik. Det fornuftigste vilde være — men det gaar Rigsdagen ikke med til — at købe nogle Ejendomme ud mod Frederiksberggade. Rent forretningsmæssigt og økonomisk vilde det i hvert Fald være det fornuftigste, og det er en Fejl, at det ikke er gjort for mange Aar siden. Den Bygning;

Grundejerbanken har opført paa Hjørnet af Frederiksberggade og Nytorv, burde Staten have købt for mange Aar siden. Ligeledes burde man egentlig ogsaa i rette Tid have købt den Ejendom, Revisionsbanken nu har bygget om, fordi den Grund, Staten ejer, er saa værdifuld, navnlig hvis den havde Façade ud mod Frederiksberggade. Men at komme med et Lovforslag, som havde noget af et Spekulationsmoment i sig ved Købet af disse Ejendomme, ansaa jeg for haabløst, og derfor har jeg ikke gjort det. Men at det vilde have været en god Forretning, tvivler jeg ikke et Øjeblik om. Det maa erindres, at den Grund, som Staten nu staar i Begreb med at blive Eneejer af, er en værdifuld Grund, navnlig hvis den havde Façade mod Frederiksberggade. I dette Kvarter er der i alt Fald for nogle Aar siden betalt indtil 100 Kr. pr. Kvadratalen, og Domhusets Grund er noget over 10,000 Kvadratalen. Hele det Komplex, Staten kommer til at eje, vil komme til at dække over 13,000 Kvadratalen, saa det vil repræsentere en smuk Værdi, hvis man sætter Værdien til 100 Kr. pr. Kvadratalen.

Saa sagde det ærede Medlem (Ellinger) endvidere: Selvfølgelig har Ministeren vist disse Tegninger til Retsformanden, det manglede bare, at han ikke havde gjort det, men han har naturligvis ingen Erklæring faaet om, at de var fuldt tilfredsstillende, ellers var den blevet trykt. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede Medlem altid skal forudsætte det værste. Om jeg end ikke har en Erklæring, som er fuldt tilfredsstillende, saa har jeg dog en Erklæring fra Formanden i Landsover- samt Hof- og Stadsretten, der begynder saaledes: „Idet jeg tilbage-sender de af Stadsarkitekten udarbejdede Planer til Domhusets Benyttelse for Landsretten, skal jeg efter en Konference derom med Rettens Medlemmer udtale, at man i det hele kan tiltræde Forslaget med enkelte Forbehold.“ Derefter følger saa de enkelte Forbehold, som meget let kan efterkommes. Man vil for det første gerne, som jeg vistnok omtalte før, have en 5te Retssal, hvad der vil kunne lade sig gøre ved at indrette Landsretssal der, hvor Vicepolitidirektøren for Tiden har Kontor. Dernæst anses det for nødvendigt, at Publikum og Vidner ved Nævningeretten har hver sit Forværelse ved Retssalen. Det er Ting, som meget let kan ordnes. Endvidere ønsker man nogle Trapper fra Kældertagen til Stueetagen. Endelig vil Landsretten have Lov til under visse Forhold at benytte Byrettens Forsamlingsal, naar den ikke benyttes af By-